

BÖRNESANGE

med Accompagnement af

PIANOFORTE,

componerede

og

Marie Wanscher og hendes Sødskende

tilegnede

af

JOH. CHR. GEBAUER.

5te Hefte.

—†† FORLEGGERNES EIENDOM. ††—

Pr. 32 Sk.

KJÖBENHAVN.

Paa Horneman & Erslevs Forlag.

BÖRNESSANGE

DIAGNOSTIC

THE HISTORY OF THE

JOHN C. CARR

THE HISTORY OF THE

DEN STØRSTE TANKEFLUGT.

Andante.

SYNGESTEMME.

V.1. Der flyver saa mange Fug - le i - mel - lem Himmelen og

PIANOFORTE.

Jord. Selv med den al - ler - mind - ste Fuglen Tan - ke fra Gud hen - føer.

V.2.

Der farer saa mange Sjæle
Hver Stund fra Himmel til Jord.
Selv i den allermindste Sjæl
En underfuld Verden boer.

V.3.

Guds Tanker flyve som Fugle;
Som Sjæle fare de hen.
Fra Livets Væld de spredtes ud —
Der samles de først igjen.

B.S. Ingemann.

NAAR KOMMER VAAREN VEL?

Andantino. *parlando.* Allegretto.

SYNGESTEMME.

V.1. „Naar kommer Vaaren vel?“ Naar den
V.2. „Naar kommer Svalen da?“ Naar den

PIANOFORTE. *mf* *p staccato.*

1. sort blåa Sva-le kom-mer og hø-bu-der næ-re Som-mer, naar den
2. lil-le Frø-i Kjæ-ret strækker Hal-sen op i-væ-ret og med

1. qvid-dren-de ta'er Myg-gen, der vil tum-le sig i Skyg-gen—
2. Tun-gen slaaer paa Trommen: „Nu er tyk-ke Frømand kom-men!“

Chor.

1. da kom-mer Vaa-ren! da kom-mer Vaa-ren!

2. da kom-mer Sva-len! da kom-mer Sva-len!

cresc.

f

dol.

V.3.

„Naar kommer Frøen da?“
 Naar den lange Stork er kommen,
 (For at putte Frø i Vommen)
 Og staaer med de røde Hoser,
 Fiskende i brune Moser —
 Da kommer Frøen!

V.6.

„Naar kommer Støren da?“
 Det kan du jo nok begribe,
 Først der komme maa en Vibe!
 Først naar Viben, som en Blinker,
 Til Armeen: „fremad!“ vinker —
 Da kommer Støren!

V.4.

„Naar kommer Storken da?“
 Naar først Sneppen hid er fløiet
 Og staaer over Isen høiet,
 Borende sig der et Bøger,
 Hvoraf den med Vand sig qvæger —
 Da kommer Storken!

V.7.

„Naar kommer Viben da?“
 Naar først efter Vintertide
 Vintergjæk af Sneen hvide
 Reiser sig med sine Blade
 Og gjør alle Hjerter glade —
 Da kommer Viben!

V.5.

„Naar kommer Sneppen da?“
 Naar først komme blot de Dage
 At i Odense paa Tage
 Støren bygger høit sin Rede,
 Hvor Godtfolk ham Plads berede —
 Da kommer Sneppen!

V.8.

„Naar kommer Gjækken da?“
 Naar Gudfader det behager,
 Vinker han den frem af Ager;
 Først naar hans Befaling falder,
 Først naar Han paa Blomsten kalder —
 Da kommer Gjækken!

Carl Bagger.

TOMMELIDEN.

Allegro.

SYNGESTEMME.

V.1. Tom-me - li - den var sig en Mand saa spød, i

PIANOFORTE.

V.2.

Tommeliden sidder i Tommeltot,
 Der morer han sig saa jevnt og godt.
 Tommeliden drager paa Eventyr,
 Han vog en Flue, det frygtelig Dyr.
 Tommeliden drager i fremmede Land,
 Han svømmed sig over en Melkespand.

V.3.

Der var stor Frygt over al den Gaard,
 Af Tandværk leed den kongelig Maard.
 Svanhvide sig havde saa liden en Mund,
 Den var et Kirsebær, rød og rund.
 De Læger komme med skarpn Tang,
 Den Kirsebærmund var dem alt for trang.

V.4.

Og hvo, som uddrager den hule Tand,
 Skal vørde Drot i det halve Land!
 Tommeliden sprang ind med Hjelm og Stang,
 Hun mærked i Munden det knap engang.
 Af Sadlen han kasted den frække Gjæst;
 Hun mærked neppe det Landsefæst.

V.5.

Der var stor Fryd over al den Gaard,
 Tommeliden ægted den vene Maard.
 Prindsessen ham pynted med Sindalsbaand,
 Hun bar ham til Kirken paa hviden Haand.
 Foragte skal man just ei de Smaae,
 Tidt naae de, hvor ei de Store kan naae!

Adam Oehlenschläger.

